

הדר פרק ששי עירובין

וישראל בית סאתים אינו אוסר בו'. אומר ר"י דאם הוקף לדירה אפי' בית סאתים אוסר דכיון שהוקף לדירה הוה כביתו ואינו עומד (6) במקום אורח של מצוי ואוסר עדיין פתח הפתוח למצוי וצוקנוט' לא פירש כן דלדרכה פירש יותר מצית סאתים דוקא

(א) שנת 711, 13 (ב) שנת 711, 13 (ג) שנת 711, 13 (ד) שנת 711, 13 (ה) שנת 711, 13 (ו) שנת 711, 13 (ז) שנת 711, 13 (ח) שנת 711, 13 (ט) שנת 711, 13 (י) שנת 711, 13 (יא) שנת 711, 13 (יב) שנת 711, 13 (יג) שנת 711, 13 (יד) שנת 711, 13 (טו) שנת 711, 13 (טז) שנת 711, 13 (יז) שנת 711, 13 (יח) שנת 711, 13 (יט) שנת 711, 13 (כ) שנת 711, 13 (כא) שנת 711, 13 (כב) שנת 711, 13 (כג) שנת 711, 13 (כד) שנת 711, 13 (כה) שנת 711, 13 (כו) שנת 711, 13 (כז) שנת 711, 13 (כח) שנת 711, 13 (כט) שנת 711, 13 (ל) שנת 711, 13

הנהגות הב"ח
(א) תוס' ד"ה וישאל וכו'. במקום אורח (של מצוי). תלמי' וכו' באשרי' אין זה: (ב) ד"ה נמנון וכו' משנה דלקמן. י"ב דף ע"ג ע"ב: (ג) בא"ד דפסקי רב לקמן. י"ב ריש דף ע"ג ע"א: (ד) בא"ד ספר נמנון דלמח. י"ב סוף דף ע"ג ע"ב:

גליון הש"ס
גב' ניכרו ליה לנכרי. ע"י לעיל דף קד ע"א מוס' ד"ה אי"כ:

מוסף רש"י
מחיצה היא. לקנות רשות היחיד (שבת 1). ואמירה לנכרי שבות. מדרבנן (ב"מ 3).

רבינו חננאל (המשך)
מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו, ועד כמה עד בית סאתים. כלומר שהיה כרשות היחיד, הא יתר מבית סאתים מטלטלין אלמא כרמלית היא, והאי סלע שכיב כן קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה הוא, וקטני דמטלטלין מן הים לתוכו אלמא כרמלית היא, ותיובתא דר' יוחנן תיובתא, ודחי רבא לעולם אין מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו, [וה"ק] בתוכו הוא דמטלטלין עד בית סאתים, רב אישי אמר לעולם ארישא, והן אמרו קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות, והן אמרו אין מטלטלין מרשות היחיד לכרמלית. בית סאתים דשרי לטלטולי בכליה אמרו רבנן לטלטולי לתוכו לים ומן הים לתוכו, מאי טעמא דילמא אמרו רשות היחיד היא ואח"כ לטלטולי בכליה, ומאי שנא, תוכו שכיח ולפיכך אסרו, מתוכו לים ומן הים לתוכו דלא שכיח לא גזרו ביה רבנן. ההוא ינוקא דאישתוף המים שחיממו לו למול עליהן. אמר להן רבה נייחו ליה מאי חמימי מינו ביתה, והא לא עריבין, אמר להו נסמון על שיתוף שבתובי. אמרו ליה לית לך שיתופי מבוי, אמר להו אמרו לנו וידיל ויתו להו. אמר אביי בעיי לאותובי למר והא תזאה שבות היא, ואמירה לגוי שבות היא,

אפי' פתוח לקרפף. ינחל ליה זיה טפי דליכא אורח טפי ממצוי ואינו אוסר על בני מצוי: **נכרי צית סאתים אוסר**. אם היה לו פתח לקרפף צית סאתים ופתח למצוי עדיין אוסר על בני מצוי דאורח דקרפף לא נפיש אצל אם יותר מצית סאתים נפיש אורח וצוהיה ינחל ליה ואינו אוסר:

אפי' פתוח לקרפף רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו * נכרי בית סאתים אוסר יותר מבית סאתים אינו אוסר * וישאל בית סאתים אינו אוסר יותר מבית סאתים אוסר בעא מיניה רבא בר חקלאי מרב הונא פתוח לקרפף מהו א"ל הרי אמרו בית סאתים אוסר יותר מבית סאתים אינו אוסר * אמר עולא אמר רבי יוחנן: קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה ואפילו בור ואפילו כוריים הזורק לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמחוסרת דיוורין מתיב רב הונא בר חיננא ד' סלע שבים גבוה עשרה ורוחב ארבעה אין מטלטלין לא מן תוכו לים ולא מן הים לתוכו פחות מכאן מטלטלין עד כמה עד בית סאתים והיא אולימא אסיפא בית סאתים מפי לא והא מכרמלית לכרמלית קא מטלטל אלא לאו ארישא והכי קאמר סלע שבים גבוה עשרה ורוחב ד' אין מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו ועד כמה עד בית סאתים הא יתר מבית סאתים מטלטלין אלמא כרמלית היא תיובתא דר' יוחנן אמר רבא מאן דלא ידע תרוצי מתנייתא תיובתא מותיב ליה לרבי יוחנן לעולם ארישא והכי קאמר הא בתוכו מטלטלין ועד כמה עד בית סאתים רב אשי אמר ה' לעולם ארישא הן אמרו והן אמרו הן אמרו קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד' אמות והן אמרו אין מטלטלין מרשות היחיד לכרמלית בית סאתים דשרי לטלטולי בכליה אמרו רבנן לטלטולי לתוכו לים ומן הים לתוכו שכיח הוה ואתי לטלטולי בכליה אמרו רבנן לטלטולי לתוכו לים ומן הים לתוכו לים נמי כרמלית שזיה ושרי מיהו לר' יוחנן לא תיקשי דודאי לענין חובבא מדאורייתא רה"י היא ומאי טעמא שרו רבנן לטלטולי מיהו לכרמלית משום דאסור טלטול מרשות היחיד לכרמלית מדרבנן הוא דהס אמרו זאת והס אמרו עוד אסור אחר ורשו שאין שניהם עומדים כאן וצ"ע לזה מפני זה וכדמפרש: **הס אמרו**

ולא תימא לבקעה משם, אלא אפילו לקרפף אם פתח וסילק רשותו שכל המבוי. רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו גוי בית סאתים אוסר יתר מבית סאתים אינו אוסר. פתח ארבעה על ארבעה פתוח לקרפף אם יש בו בית סאתים עדיין אוסר [ע"ל] בני המבוי, שלא סילק רשותו. [יותר מב' סאתים] אינן [ואיני] אוסר. וכן סוגיא דשמעתא. לפי שירא שחננו ושבתו בקרפף שיש בו כמה רשות ושבת גוי עמון ההוא (גז) בית סאתים ששבת עליו אסור לישראלים ששבתו עמו לטלטל בו, אבל בשאר המקום כלו אינו אוסר. וישאל, שלא עריבו, בית סאתים אינו אוסר, כי בלא עירוב מותר בו, אבל יתר מבית סאתים שאין לו [לטלטל] אלא על ידי עירוב, אוסר אלא אם כן ביטל רשותו כר' יוחנן דאמר יש ביטול ברחוב. אמר עולא א"ר יוחנן (א"ר) קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה אפי' כור ואפי' כוריים הזורק מרשות היחיד לתוכו חייב, מחיצה היא אלא שמחוסרת דיוורין. ומתבין עליה מיהא, סלע שבים גבוה ו' רוחב (י"י) [ד'] סתחים (י"י) מטלטלין לא מתוכו לים ולא מן הים לתוכו, פתוח מיכן מטלטלין עד בית סאתים. האי בית סאתים דקתני [אאדי קאי, אין אפחות מיכן בית סאתים הוא דמטלטלין (הוא) [הא] יתר מבית סאתים לא, והא פתוח מ' סתחים כרמלית הוא, והים כרמלית הוא, מכרמלית לכרמלית הוא ואפי' יתר מ' סתחים שרי. אלא לאו ארישא והכי קתני, סלע שבים גבוה ו' רוחב ר' אין

קרפף יתר מצית סאתים אין מטלטלין בו. דשויה כרמלית לענין טלטול משום דמחלף צרה"ר ומיהו אסור לטלטל מרה"ר לתוכו ומתוכו לרה"ר כד"ר יוחנן דמדאורייתא רה"י היא: **והס אמרו אין מטלטלין מרה"י לכרמלית**. משום דלא ליתי לטלטולי לרה"ר וצוה"י רה"י שהיא צית מצית סאתים לא גזור מאי טעמא צית סאתים דשרי לטלטולי בכליה כי אסרינן ליה לטלטולי מיהו לכרמלית לא אחיא מיהו חורבה אצל טפי מצית סאתים אי אסרת מתוכו לים מן ד' אמות אחי למימר רה"י גמורה היא אפי' מדרבנן ומטלטלין בכליה ומיעקרא אידך תקנתא דרבנן וצטלו הא מקמי הא: **ומאי שנא**. דאלים הך תקנתא טפי מהך השתא נמי קא מטלטלי מרשות היחיד לכרמלית: **סופו שנית**. וכי שרי ליה לטלטולי בגווה חזו ליה עלמא ומחלף צרה"ר: **מסונו לים לא שנית**. ולא גזרו רבנן צמלתא דלא שכיחא ואע"ג דצבא רה"י לכרמלית גזור רבנן הנהו שכיחן אצל הני תרתי כחדא יותר מצית סאתים ומתוכו לכרמלית לא שכיח: **דאיסוף חמימיה**. שהיו רוצין למולו והחמו לו חמין מבערב ונשפכו היום: **מגו ציפאי**. מציתיה דרבה והתינוק היה צבית אחר צאותה חלר: **נסמון אשיתוף**. דמצוי דתנן [לקמן ע"ב]. צמנתי' אם נשתתפו צמצוי מותר כאן וכאן צמצוי וצחלירות אף על פי שלא עירבו: **דאורייתא מוספינן אינפתא**. צאיסור של תורה ומכס מורה צו היתר יוש צמלמדיים שיעוד להשיב ישיב קודם מעשה שלא נעבור על דברי תורה אצל דרבנן כגון עירובי חלירות שצדיקן לחכם לעשות בהוראתו: **והדר מוספינן**. ליה ללמוד אם יפה הורה: **הואה**. על הטמא אינה אסורה צצבת אלא משום שבות:

כשלא הוקף לדירה אצל הוקף לדירה אינו אוסר: **ובמאי טעמא דלמא אמרי רה"י גמורה היא**. מכאן המיר ר"ת בגינה אחת יתירה מצית סאתים שלא הוקפה לדירה לטלטל מתוכה לחוץ הוהיל ולא היתה רה"י גמורה כגון קרטיא ופליטיא עוברת לפנייה והמיר להטמין המפתח בתוך הגינה אע"פ שעומד בחוץ ונותן בתוך הגינה או לטול מתוכה לחוץ ואין לחלק בין סלע דהתם משום דלא שכיח שהרי כל עיקר גזירה זו שלא יבא לטלטל בכלו והכי טעמא שייך נמי הכא ועוד יש לדקדק מהא דמניח צפ"ק דצבת (דף 101) ארבע רשויות לצבת ואם היה אסור לטלטל משאר כרמלית לקרפף יותר מצית סאתים משכחת להו חמשה: **והא לא עריבין בו'**. קודם מילה היה כדפירש צוקנוט' וכן משמע מדמדתה הך אמירה להזאה שהיא משום מנהו לעשות פתח אצל לאחר מילה ומשום סכנה על זה לא היה אומר והא לא עריבין דצפקות נפש הזריז הרי זה משוצח כדאמרינן פ"ק פתח דיומא (דף 101):

נסמוך אשיתוף. דמצוי פירש צוקנוט' דתנן צמנתי' אם נשתתפו צמצוי מותרין כאן וכאן ולא היה לו להציא מלתא משנה דלקמן (ג) בגמ' מוקמינן לה כולה כר"מ דצעינן עירוב וצעינן שיתוף ואם נשתתפו נמי קאמר אלא היה לו להציא רחיה מהא דמניח לקמן צפירקין (דף ע"א): **וחכמים אומרים מעריבין או משתתפין ואע"ג דפסיק רב לקמן (א) הלכה כר"מ דצעי תרתי סבר לה כר' יוחנן דאמר נהגו כר"מ אצל כפתלה לא עדיבין כוותיה אי נמי סבר כמאן דאמר (י) צבת כולי עלמא לא פליגי דצחדא סגי ונסמון אשיתוף דקאמר היינו אם נשתתפו צצבת**

לצבת

לצבת